

INTEREŠU PULCIŅA "LATVIESU TAUTAS PASAKAS"

PROGRAMMA

Programmas īstenošanas plāns:

1. Programmas īstenošanas mērķauditorija ir 5. pirmsskolas izglītības iestādes bērni no sagatavošanas grupām.
2. Programmas īstenošanas laiks nav īsāks par vienu gadu.
3. Programmas īstenošanas darba forma – pulciņš.
4. Bērnu grupas skaits dalās uz pusi, tas ir uz pusgrupām.
5. Vienas nodarbības ilgums ir 30 minūtes 2 reizes nedēļā.

Programmas īstenošanas plānotie rezultāti:

- Bērni atbildēts uz jautājumiem pēc pasakas izlasīšanas;
- Pasakas nobeiguma izdomāšana;
- Pasakas izspēle lomās;
- Pasakas sacerēšana;
- Pasakas varoņu, objektu zīmēšana;
- Pasakas elementu veidošana, aplicēšana, konstruēšana;
- Pilnveidot bērnu prasmi uzstāties uz skatuves.

Programmas īstenotājs:

Jūlija Zujeva

Interesešu pulciņa “Latviešu tautas pasakas” plāns.

Maijs

01.05.2021- 31.05.2021.

Pasaka “Sprīdītis ”

1. Pasakas lasīšana.
2. Jautājumi.
3. Latviešu tautas pasaku klausīšanās.
4. Radošais darbs (zīmēšana , gleznošana , veidošana).
5. Sprīdīša portrets.

Lasīšanai:

Vienam tēvam bija dēls — ne lielāks, ne mazāks par trim sprīžiem. Viņš iesauca dēlu par Sprīdīti. Pats Sprīdītis nu gan bija gatavs pundurītis, krupītis, tomēr dūša tam bija kā milzim. Viņš pats teica: «Ja man, tādām mērenam vīrelim, dūša neturēsies, kur tad aiztikšu?»

Reiz Sprīdītis apņemas pasauli apskatīties. Viņš ņem kājas pār pleciem un iet un iet, kamēr notiek lielā, lielā mežā. Sprīdītis domā: «Tad ta te brangi, nolikšos plakaniski atdusēties, atpūsties!» Kā domājis — tā darīja, bet kas tev cilvēkam dos mieru? Tā apgabala kungs pašu laiku mežā medī un — kā tāds miglā šāvējs — gandrīz ar savu šaudīšanu nomin Sprīdītim papēžus. Uz reizi kungs pamana mazo un uzsauc: «Vadzi, vardulēn, celies augšā! Ko tā uz ceļa guli? Zaķi tevi nobadīs!» Bet Sprīdītis nemaz nemostas — krāc, kā krācis. Nu kungs sasauc savus medniekus un liek visiem vienā reizē izšaut, lai maziņo sabaidītu, bet Sprīdītis pakustina mazo pirkstiņu un guļ, kā gulējis. Kungs liek otrreiz izšaut, Sprīdītis pakustina kāju un guļ, kā gulējis. Kungs liek trešo reizi izšaut, Sprīdītis dusmīgs uzlec stāvus un uzsauc: «Kādēļ mani traucējat? Kad likšu pa ļepu, tad aiziesit visi griezdamies!»

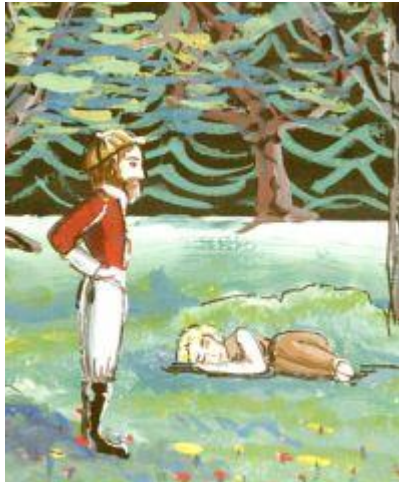
Kungs, tādu dūšīgu pundurīti pirmo reizi redzēdams, smejas, līks palikdams. «Tu, mazo knēvelīti, saki man — kuram sisenim tad īsti spēji dūri rādīt?» «Nerunā par siseņiem, runā labāk par lāčiem! Neprasi arī — kuram, bet prasi drīzāk — cikiem. Un, ja netici, tad rādi šurp kādu lāci, gan tad tu ticēsi un beidzot no priekiem vēl pieņemsi mani par savu znotu.» Kungs smejas, vai ūku rīdams, un tad par jokiem saka: «Klausies, lielībiņa, savu meitu apsolu tev, bet, ja lāci nepievarēsi, tad sukas!»

Labi. No rīta kungs parāda lāci, lai nu ietot. Sprīdītis iebāž akmentiņus kabatā un iet arī. Netālu no kāda šķūnīša lācis guļ midzenī. Sprīdītis izrauj vienu akmentiņu, iesviež lācim — lācis atmostas, Sprīdītis izrauj otru akmentiņu, iesviež lācim — lācis noņurd, Sprīdītis izrauj trešo akmentiņu, iesviež lācim — lācis augšā un pakaļ. Nu Sprīdītis laiž ļekas vaļām, taisni šķūnītī iekšā, lācis, ko tik māc, pakaļ. Bet, līdzko Sprīdītis pār šķūņa sliekšni, tā tas žviks! garšļaukus aiz sliekšņa, lācis, vilcienā būdams, šim pāri. Kā lācis Sprīdītim pāri, tā Sprīdītis žviks! augšā un aizcērt durvis. Tebe nu! Lācis cietumā, un Sprīdītim kunga meita rokā. Kungs rausta plecus un prasa: «Kā tu varēji lāci pievarēt?» «Kā varēju — kas tur ko jautāt? Ne es situ, ne kāvu — paņēmu lāci aiz ausīm un iesviedu šķūnītī. Eita nu visi viņu laist ārā, ja jums par visiem kaut cik dūšas!»

Kungs izbrīnās gan, tomēr meitas nedod - lai Sprīdītis tur mežā nokaujot divpadsmit laupītājus, tad tik dabūšot. Sprīdītis paņem akmentiņus, aiziet uz mežu, uzkāpj kokā un gaida. Pusnaktī laupītāji pārnāk, ēd, dzer, tērzē. Uz reizi laupītāju virsnieks saka vienam, lai paieskājot viņam galvu. Ieskā, ieskā — te piepeši Sprīdītis iesviež virsniekam ar akmentiņu pa galvu. Šis blāuj, lai nekaujot tik dikti. Nu ieskā, ieskā, bet Sprīdītis atkal iesviež. Šis paliek nikns un blāuj: «Ja vēl tā kausi, tad sargies!» Nu ieskā, ieskā—Sprīdītis vēl diktāk iesviež.

Tagad virsnieks paķer ieskātāju un velē un velē. Ieskātājs, labi zinādams, ka nevainīgs, sauc citus palīgā. Saskrien citi palīgā, un nu iet ļirumļerum, nu kaujas, ka čīkst vien, kamēr cits pa citu asiņaini, nokusuši bez sajēgas atkrīt augšpēdus. Sprīdītis, to redzēdams, nokāpj no koka un nocērt nejēgām galvas. No galvām tas izņem visas divpadsmit mēles un parāda kungam. Kungs rausta plecus un prasa: «Kā tu varēji divpadsmit tik briesmīgus vīrus pievarēt?» «Kā varēju, kas tur ko jautāt? Liku vienam pa ļepu, tas gar zemi, liku otram, tas gar zemi, liku trešajam, tas tāpat gar zemi!»

Kungs izbrīnās gan, tomēr meitas nedod, lai Sprīdītis palīdzot ienaidnieku no viņa zemes izdzīt, tad tik dabūšot. Sprīdītis ir ar mieru, lai dodot viņam baltu zirgu, baltas drēbes — tad viens pats ienaidnieku aizdzīšot. Labi. Sprīdītis nu uzkāpj zirgam mugurā, jāj ienaidniekam pretim, vicina zobinu ap galvu un tik sauc: «Varde, varde, varde!» Ienaidnieki, sadzirdējuši tādu ērmīgu valodu un ieraudzījuši tādu baltu, mazu vīriņu zobinu vicinām, domā: «Tas cits nav kā eņģelītis — no debesīm nonācis.» Tie bēg un aizbēg. Tagad kungs vairs nelauž vārdu, viņš atdod savu meitu Sprīdītim par sievu.

Jautājumi.

-Kām bija dēls?

Atbilde: Vienam tēvam.

-Kā iesauca dēlu?

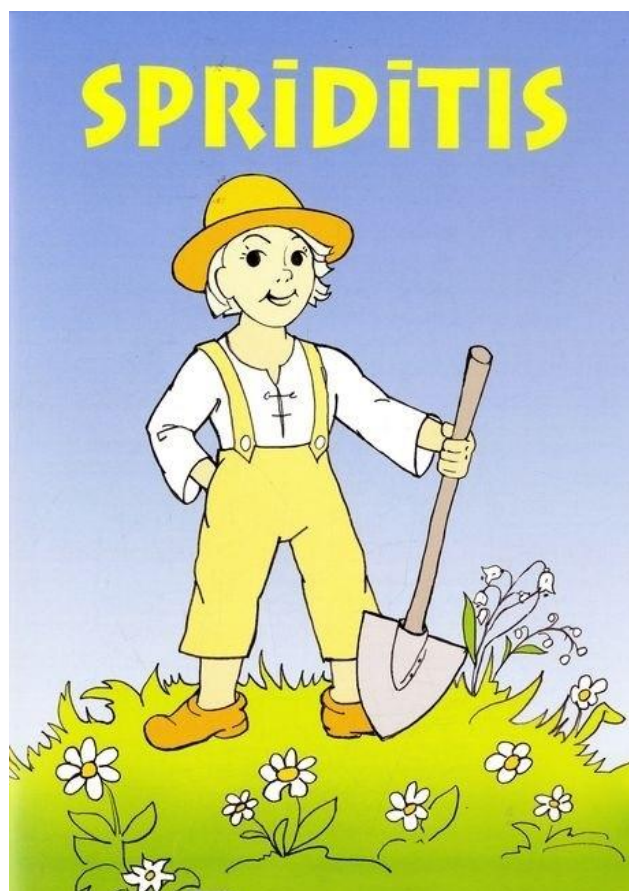
Atbilde : Sprīdītis.

-Kas gribēja Sprīdītis apskatīties?

Atbilde : Pasauli

Latviešu tautas pasaku klausīšanā

http://www.pasakas.lv/pasakas/latviesu-pasakas/latviesu_tautas_pasakas/s/spriditis/

Iejas radošai darbībai

Sprīdiša portrets.

Daugavpils pilsētas
5.pirmsskolas izglītības iestāde